

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 29 februari 1996 *

I mål C-56/93,

Konungariket Belgien, företrätt av Jan Devadder, directeur d'administration, utrikesministeriet, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten Claude A. Gonthier, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg vid Konungariket Belgiens ambassad, 4, rue des Girondins,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Michel Nolin och Ben Smulders, vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

med stöd av

Konungariket Nederländerna, företrätt av juridiska rådgivarna Jaap de Zwaan och Ton Heukels, utrikesministeriet, båda i egenskap av ombud, med delgivnings-

* Rättegångsspråk: franska.

adress i Luxemburg vid Konungariket Nederländernas ambassad, 5, rue C. M. Spoo,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 december 1992 — antaget med stöd av artikel 93.2 i EEG-fördraget och riktat till övriga medlemsstater och andra berörda parter — angående ett nederländskt förmånspris för leveranser av naturgas till nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel (EGT nr C 344, s. 4 [vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå]),

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden D.A.O. Edward samt domarna J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann (referent), P. Jann och L. Sevón,

generaladvokat: N. Fennelly,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid sammanträdet den 8 juni 1995,

och efter att den 28 september 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Genom ansökan som inkommit till domstolens kansli den 2 mars 1993 har Konungariket Belgien, med stöd av artikel 173 i EEG-fördraget, väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut enligt artikel 93.2 i EEG-fördraget till övriga medlemsstater och andra berörda parter den 29 december 1992 angående ett nederländskt förmånspris för leveranser av naturgas till nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel (EGT nr C 344, s. 4, nedan kallat "beslutet").
- 2 Den 25 oktober 1983 inledde kommissionen det i artikel 93.2 i fördraget föreskrivna förfarandet mot ett system med förmånspriser för leveranser av naturgas med vilket NV Nederlandse Gasunie (nedan kallat "Gasunie") gynnade nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel. Gasunie är ett privaträttsligt bolag i vilket staten direkt eller indirekt innehar 50 procent av kapitalet.
- 3 Under förfarandets gång ändrade Gasunie prisstrukturen, bland annat genom att retroaktivt, med verkan från den 1 november 1983, införa ett nytt pris, kallat "F-pris". Detta pris skulle gälla för de mycket stora industriella förbrukare, med undantag för industriella förbrukare inom energisektorn, som var etablerade i Konungariket Nederländerna och som uppfyllde villkoren i fråga om mängd förbrukad gas och redovisad belastningsfaktor samt som accepterat ett eventuellt avbrott i leveranserna och leverans av gas av en annan teknisk verkningsgrad. I

praktiken skulle F-priset huvudsakligen gynna nederländska ammoniakproducenter som producerade ammoniak avsedd för tillverkning av kvävehaltiga gödningsmedel. Priset motsvarade det som gällde för större industrikunder minskat med en rabatt som kunde variera men som högst uppgick till 5 cts/m³.

- 4 Den 17 april 1984 beslutade kommissionen att avsluta förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget med hänvisning till att F-priset inte till någon del utgjorde ett statligt stöd. Kommissionen ansåg bland annat att Gasunie kunde genomföra väsentliga besparingar i samband med leveranserna på grund av den höga belastningsfaktorn och de leveransvillkor som gällde för stora industriella förbrukare, och särskilt producenter av kvävehaltiga gödningsmedel.
- 5 Sedan talan väckts av franska ammoniakproducenter ogiltigförklarade domstolen beslutet genom dom av den 12 juli 1990, CdF Chimie AZF mot kommissionen (C-169/84, Rec. s. I-3083). Domen grundades på en sakkunnigrapport som domstolen begärt och av vilken det framgick att de besparingar som Gasunie uppnått i samband med leveranser av naturgas till F-priset uppgick till högst 0,5 cts/m³ för de faktorer som kommissionen värderat till mer än 5 cts/m³. De rabatter som beviljades kunder som betalade F-priset måste således ha betingats av andra hänsyn. Domstolen fann därmed att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna.
- 6 Efter en förnyad prövning av F-prisets förenlighet med artiklarna 92 och 93 i fördraget kom kommissionen till den slutsatsen att priset var affärsmässigt motiverat, att det inte innebar att nederländska ammoniakproducenter gynnades i förhållande till ammoniakproducenter i andra medlemsstater och att den nederländska staten inte haft mer inflytande vid prisernas fastställande än en vanlig aktieägare, då staten

inte åsamkats något inkomstbortfall. Kommissionen ansåg därför att priset var förenligt med den gemensamma marknaden och beslutade att avsluta förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget.

- 7 Mot detta beslut att avsluta förfarandet har Konungariket Belgien väckt förevarande talan. Till stöd för talan åberopas tre grunder som hänför sig till en uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna, en felaktig tolkning av artikel 92 i fördraget och en bristfällig motivering.
- 8 Av handlingarna framgår att Gasunie infört ett nytt prissystem, varför F-priset inte längre används sedan den 31 december 1991.

Uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna

- 9 Konungariket Belgien bestrider på denna grund den av kommissionen två gånger fastslagna slutsatsen att F-priset var affärsmässigt motiverat och inte gynnade nederländska ammoniakproducenter i förhållande till ammoniakproducenter i andra medlemsstater.

Kommissionens slutsats att F-priset var affärsmässigt motiverat

- 10 Det bör inledningsvis erinras om att det framgår av domstolens rättspraxis att det förhållandet att en medlemsstat, eller ett organ över vilket den utövar inflytande, tillämpar ett lägre pris än vad som annars hade betingats kan anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget. I ett sådant fall agerar staten eller organet inte som en vanlig ekonomisk aktör, utan använder förmånspriset för att

gynna vissa företag i ekonomiskt hänseende genom att avstå från den vinst som normalt kunnat erhållas. Ett förmånspris kan däremot inte anses utgöra stöd om det framgår att det objektivt sett är befogat med hänsyn till ekonomiska faktorer som gäller på den relevanta marknaden, som exempelvis rådande konkurrenssituation (se härvid dom av den 2 februari 1988, Van der Kooy m. fl. mot kommissionen, 67/85, 68/85 och 70/85, Rec. s. 219, punkt 28—30).

- 11 Då det rör sig om en komplicerad ekonomisk bedömning, bör det även noteras att den rättsliga prövningen av en av kommissionen antagen rättsakt som förutsätter en sådan bedömning enligt fast rättspraxis skall inskränka sig till en kontroll av att reglerna för förfarandet och för motiveringen beaktats, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade ställningstagandet är materiellt riktiga samt en kontroll av om det föreligger en uppenbart oriktig bedömning av dessa förhållanden eller om det har utövats maktmissbruk (se särskilt dom av den 29 oktober 1980, Roquette mot rådet, 138/79, Rec. s. 3333, punkt 25, av den 17 november 1987, BAT och Reynolds mot kommissionen, 142/84 och 156/84, Rec. s. 4487, punkt 62, av den 10 mars 1992, Ricoh mot rådet, C-174/87, Rec. s. I-1335, punkt 68, och av den 15 juni 1993, Matra mot kommissionen, C-225/91, Rec. s. I-3203, punkt 25).
- 12 Kommissionen, som stöds av Konungariket Nederländerna, har gjort gällande att F-priset motiverades av behovet för Gasunie av att konkurrera på ammoniakmarknaden med ammoniakimport från tredje land.
- 13 Kommissionen har förklarat att naturgas utgör den huvudsakliga råvaran vid ammoniakproduktion och motsvarar ungefär 75 procent av självkostnadspriset för denna. Ammoniak är basvara vid tillverkning av kvävehaltiga gödningsmedel och utgör ungefär 60 procent av självkostnadspriset för detta. Nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel producerar i allmänhet själva den ammoniak de behöver och konsumerar årligen ungefär 30 procent av den naturgas som Gasunie levererar till den nederländska industrin. Om emellertid priset på naturgas som används för att producera ammoniak är för högt, kommer producenterna av gödningsmedel att välja att köpa ammoniak i stället för att producera den själva.

- 14 Enligt kommissionen och Konungariket Nederländerna var läget för ammoniakindustrin inom gemenskapen under 1980-talet sådant att om Gasunie inte hade erbjudit nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel särskilda priser skulle bolaget ha riskerat att förlora denna viktiga marknadsdel. De anser således att inte någonting ger anledning att tro att Gasunie vid leverans av naturgas till F-priset till nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel skulle ha uppträtt på ett annat sätt än ett privat företag under normala marknadsvillkor.
- 15 Konungariket Belgien har hävdats att F-priset inte var affärsmässigt motiverat, utan tillämpades av politiska skäl, i syfte att gynna nederländska ammoniakproducenter. Konungariket Belgien har i detta hänseende på flera punkter ifrågasatt motiveringen av det omtvistade beslutet.
- 16 Under det att Konungariket Belgien har medgett att F-priset inte var hemligt och utgjorde riktpriiset för naturgas som levererades till ammoniakproducenter i nordvästra delen av den europeiska kontinenten, har det gjorts gällande att eftersom priset — i motsats till andra priser hos Gasunie — inte var publicerat så var det inte offentligt.
- 17 Detta argument kan inte vinna bifall. Det räcker att, som kommissionen har gjort, hänvisa till punkt 15 i den ovan nämnda domen i målet CdF Chimie AZF mot kommissionen. I denna dom har det fastställts att F-priset var ett offentligt pris och att villkoren för tillgång till det var offentliga och öppet redovisade.
- 18 Konungariket Belgien har vidare åberopat att kommissionens påstående att Gasunie redovisat vinst under hela den period för vilken F-priset gällde (se sextonde stycket i beslutet) inte kan läggas till grund för en slutsats att detta pris motsvarade normalt handelsbruk enbart av det skälet att priset var ekonomiskt försvarbart. Konungariket Belgien har i detta hänseende hänvisat till den omständigheten att den årliga vinsten för Gasunie är fastställd till ett schablonbelopp uppgående till 80 miljoner HFL enligt ett avtal mellan aktieägarna i Gasunie och de nederländska

producenterna av naturgas. Gasunie förses med gas genom Nederländse Aardolie Maatschappij (nedan kallat "NAM"), ett konsortium med bolagen Shell och Esso som huvudägare. NAM utvinner naturgas från nederländska fyndigheter för föreningen Groningen, som NAM äger till 60 procent och den nederländska staten till 40 procent. Den senare erhåller ungefär 80 procent av den vinst som härrör från försäljningen av naturgas. I enlighet med den prissättningsmetod som kallas "net-back" köper Gasunie naturgas från NAM till ett pris som motsvarar det slutliga försäljningspriset på bolagets olika marknader, med avdrag för fraktkostnader och andra kostnader samt den årliga schablonvinsten. Gasunie är därför bara ett kostnadsställe och löper ingen risk, eftersom kostnaderna och vinsten är garanterade, oavsett vilket pris som kunderna faktureras.

- 19 Kommissionen, som stöds av Konungariket Nederländerna, har gjort gällande att den årliga vinsten om 80 miljoner HFL motsvarar vad Gasunie som mest kan behålla. Överskjutande belopp tillfaller NAM. De faktiska vinsterna under den tid som F-priset gällde var klart högre och det var till dessa faktiska vinster som kommissionen hänvisade i sitt beslut.
- 20 Som Konungariket Belgien har anmärkt vid sammanträdet var de verkliga vinster som kommissionen hänvisade till i själva verket leverantörernas vinster, varför kommissionens beslut faktiskt brister i klarhet och precision på denna punkt. Därav kan emellertid inte den slutsatsen dras att kommissionen gjort en uppenbart oriktig-bedömning av sakomständigheterna. Som Konungariket Nederländerna har påpekat syftade kommissionens konstaterande till att visa att tillämpningen av F-priset utgjorde normalt handelsbruk och var ekonomiskt försvarbar. I det avseendet är det inte av avgörande betydelse att veta om vinsterna i sista hand tillfallit föreningen Groningen snarare än Gasunie. Konungariket Belgiens argument skall därför ogillas.
- 21 Vidare har Konungariket Belgien bestritt kommissionens uppfattning att Gasunies fasta och rörliga kostnader var klart lägre än F-priset, så att företaget kunde öka sina nettointäkter med försäljning till detta pris och samtidigt behålla en viktig

kundkrets som riskerade att gå förlorad utan detta priserbudande (se sjuttonde stycket i beslutet). Konungariket Belgien menar att detta påstående motsägs av årsredovisningarna för Gasunie för åren 1990 och 1991, av vilka det framgår att dess genomsnittliga inköpspris för naturgas var högre än F-priset.

- 22 Det bör i detta hänseende noteras att den omständigheten, som för övrigt bekräftats av kommissionen och Konungariket Nederländerna, att det genomsnittliga inköpspriset var högre än F-priset inte vederlägger kommissionens påstående. Det räcker nämligen att konstatera att det genomsnittliga inköpspriset hos Gasunie består av olika slutliga försäljningspriser på dess olika marknader, med avdrag för kostnader och vinst. Uppgifter om det genomsnittliga inköpspriset räcker därför inte för att vederlägga kommissionens påstående beträffande de fasta och rörliga kostnaderna för Gasunie. Detta argument skall därför också ogillas.
- 23 Vidare har Konungariket Belgien gjort gällande att kommissionen inte kunde motivera Gasunies behov av att göra de nederländska producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel till en trogen kundkrets med att bolaget år 1982 förlorade en betydande del av den franska marknaden (se tjugofjärde stycket i beslutet). Denna förlust berodde nämligen på den politik som Gasunie självt förde, eftersom Konungariket Nederländerna under 1970-talet beslutat att möta den första oljekrisen åren 1973 och 1974 genom att minska exporten av naturgas.
- 24 I enlighet med vad kommissionen och Konungariket Nederländerna med rätta har gjort gällande har Konungariket Belgien inte visat att det föreligger ett relevant samband mellan det beslut som fattades år 1974 och det faktum att Gasunie år 1982 förlorade en del av den franska marknaden. Det argumentet skall därför ogillas.
- 25 Vidare har Konungariket Belgien ifrågasatt följande konstaterande av kommissionen: "Om priset på den gas som används vid framställning av ammoniak är för högt, kommer [en producent av kvävehaltiga gödningsmedel] att om möjligt välja

att köpa ammoniak på annat håll och till ett pris som är lägre än självkostnadspriset för egen framställning (detta var till exempel fallet i Belgien år 1983) ...” (tjugoförsta stycket i beslutet). Konungariket Belgien har i detta syfte framhållit att de belgiska producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel varje år importerar ammoniak för att täcka ett gap mellan produktion och konsumtion och att det varken har visats att importen år 1983 hade ett annat syfte eller att produktionsnivån hade varit onormalt låg.

26 Kommissionen har tillhandahållit uppgifter om belgisk import av ammoniak under år 1980—1991 som visar på en väsentlig minskning av den belgiska ammoniakproduktionen. Den del av det belgiska ammoniakbehovet som täcktes genom import steg från 38 procent år 1982 till 51 procent år 1983 och sedan till mer än 70 procent i början av 1990-talet. Dessa siffror, som Belgien inte har bestritt, visar att kommissionen haft fog för att hänvisa till Belgien som exempel för att styrka sin uppfattning om reaktionerna från producenter av kvävehaltiga gödningsmedel vid ett relativt högt pris på naturgas. Även detta argument skall därför ogillas.

27 Vidare anser Konungariket Belgien att kommissionen har hänvisat till marknader som inte är jämförbara när den påstått att under år 1981—1991 låg de noterade eller uppskattade priserna för leverans av naturgas som gällde för ammoniakproducenter i Förenta staterna, Venezuela, Trinidad, Tobago och Mellanöstern alltid klart under de nederländska priserna (se tjugoundra stycket i beslutet). Enligt Konungariket Belgien representerade de låga priser som gällde i dessa länder naturgasens verkliga värde på respektive marknad, medan F-priset låg under naturgasens värde på den europeiska marknaden. Konungariket Belgien har i detta syfte tillhandahållit siffror som visar att F-priset var lägre än det pris som gällde i olika europeiska länder på marknaden för avbrytbar leverans till stora industrikonsumenter med brännare avsedda för både naturgas och olja.

28 Därtill kommer, enligt Konungariket Belgiens uppfattning, att ett eventuellt leveransavbrott på ammoniakmarknaden skulle stöta på svåröverkomliga tekniska och kommersiella hinder — till skillnad från vad som är fallet beträffande ovannämnda

förbrukare — eftersom ammoniakproducenterna inte förfogar över något substitut för naturgasen som råvara. Eftersom leveranserna måste ske regelbundet och kontinuerligt representerar naturgas ett högre värde för ammoniakproducenter än för producenter inom andra industrisektorer.

- 29 Dessa argument måste ogillas. För det första är det med rätta som kommissionen har anmärkt att den inte har sökt efter att jämföra de nämnda marknaderna i tredje land med gemenskapsmarknaden, utan har inskränkt sig till att visa att ammoniakproducenter från dessa tredje länder utgör verkliga och betydelsefulla konkurrenter för ammoniakproducenter inom gemenskapen.
- 30 Det bör vidare fastställas att Konungariket Belgiens påstående att F-priset var lägre än naturgasens värde på gemenskapsmarknaden saknar betydelse med beaktande av sättet på vilket naturgas prissätts. Eftersom naturgasens värde bestäms av den marknad som den är avsedd för — i detta fall ammoniakproducenter — var förhållandet mellan F-priset och priset på naturgas avsedd för en marknad bestående av stora industrikunder med brännare avsedda för både naturgas och olja inte relevant för frågan om kommissionen kunde motivera sitt beslut på detta sätt. Den avgörande frågan är nämligen om konkurrensvillkoren på marknaden var sådana att det var motiverat för Gasunie att erbjuda nederländska ammoniakproducenter ett lägre pris än vad som gällde inom andra industrisektorer. Den frågan skall emellertid prövas här nedan.
- 31 Det argument som Konungariket Belgien har anfört om avsaknaden av en reell möjlighet att avbryta gasleveranserna till ammoniakproducenterna och den inverkan detta får på värdet av den gas som är avsedd för denna marknad är inte heller relevant. Även om det skulle antas att detta argument var välgrundat, skulle det inte vederlägga kommissionens slutsats att om gaspriset är för högt jämfört med priset på importerad ammoniak kommer producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel att välja att upphöra med sin egen ammoniakproduktion.

- 32 Vidare har Konungariket Belgien ifrågasatt kommissionens uppfattning att exportleveranserna, särskilt till Konungariket Belgien, Tyskland och Frankrike, ur pris-synpunkt, och med hänsyn till att det skulle krävas nyinvesteringar, var mindre fördelaktiga (se tjugofjärde stycket i beslutet). Konungariket Belgien har gjort gällande att exportpriserna var högre än F-priset, att den befintliga infrastrukturen medgav en ökning av exportvolymen utan nyinvesteringar och att det förelåg en tillräcklig efterfrågan på exportmarknaden för att kompensera en minskning av försäljningen till nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel. Enligt Konungariket Belgien skulle nämligen denna minskning förmodligen ha kommit att ske gradvis, mot bakgrund av de betydelsefulla investeringar som genomförts av producenter av kvävehaltiga gödningsmedel i Nederländerna.
- 33 Konungariket Belgien har tillagt att Konungariket Nederländerna även borde ha kunnat besluta om en begränsning av den nederländska produktionen av naturgas för att få naturgasfyndigheterna att räcka längre.
- 34 Kommissionen och Konungariket Nederländerna har framhållit att Gasunie utan tillämpning av F-priset plötsligt skulle ha förlorat en väsentlig del av marknaden utan att ha möjlighet att ersätta den med exportmarknader. Avtal om export av naturgas ingås långsiktigt för att säkra försörjningen och på grund härav skulle det ha varit omöjligt för Gasunie att under en kort tidrymd ersätta försäljningen till nederländska ammoniakproducenter med export. Gasunies försäljning till nederländska ammoniakproducenter representerar nämligen en tredjedel av försäljningen till den nederländska industrin och uppgår praktiskt taget till samma mängd naturgas som Gasunie totalt säljer i Belgien. En ökning av exporten skulle dessutom ha gett upphov till tekniska problem beträffande naturgasens kvalitet, tryck etc. För övrigt var exportpriset högre än F-priset, eftersom det återspeglade medeltalet av olika priser inom olika sektoriella marknader i importlandet. Då exportmarknaden var mättad skulle de betydelsefulla extra volymerna av naturgas endast ha kunnat exporteras till klart lägre pris. Enligt kommissionen har den risk som Gasunie löpte bevisats av att flera ammoniakfabriker inom gemenskapen under åren 1992 och 1993 tvingades stänga på grund av massiv import av ammoniak från östländer.

- 35 Det bör mot bakgrund av kommissionens och Konungariket Nederländernas argument fastställas att Konungariket Belgien inte visat att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att anse att Gasunie inte kunde kompensera en minskad försäljning till nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel med en ökad exportförsäljning.
- 36 Vad gäller möjligheten att begränsa produktionen bör det noteras, som generaladvokaten har gjort i punkt 71 i förslaget till avgörande, att en sådan begränsning skulle ha medfört en minskning av intäkterna och därför en långsammare återbetalning av investerat kapital. Under dessa omständigheter bör det fastställas att Konungariket Belgien inte alls har visat att den lösning som har föreslagits skulle ha varit rimlig ur affärsmässig synvinkel.
- 37 Konungariket Belgien har slutligen ifrågasatt själva sakinnehållet i kommissionens resonemang att F-priset var motiverat med hänsyn till behovet av att konkurrera med import från tredje land på ammoniakmarknaden. Konungariket Belgien har gjort gällande att denna slutsats vederläggs av det faktum att F-priset erbjöds nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel, även då det inte förelåg något behov av att konkurrera med importerad ammoniak, eftersom ammoniakpriset var högt. Konungariket Belgien har i detta hänseende åberopat de tabeller som kommissionen har tillhandahållit och av vilka det framgår att den högsta rabatten om 5 cts/m³ på F-priset erbjöds när priset på importerad ammoniak var högt och att en lägre rabatt erbjöds vid andra tillfällen, när ammoniakpriset var lågt.
- 38 I enlighet med vad kommissionen och Konungariket Nederländerna med rätta har gjort gällande måste F-prisets variationer bedömas med hänvisning till prisförhållandet mellan industrigas och importerad ammoniak, oavsett vad dessa priser kan

ha uppgått till i absoluta tal. Då priset på naturgas är relativt högt i förhållande till priset på importerad ammoniak kan det affärsmässigt sett vara fördelaktigt för en producent av kvävehaltiga gödningsmedel att köpa ammoniak i stället för att producera det själv.

39 I enlighet med vad generaladvokaten har konstaterat i punkt 86—91 i sitt förslag till avgörande visar dock de tabeller som kommissionen har tillhandahållit att F-priset generellt sett följde prissvängningarna på marknaderna för naturgas och ammoniak, varvid vissa tidsmässiga avvikelser kan förklaras av tillfälliga anpassningsproblem. I avsaknad av närmare uppgifter och ytterligare bevis från Konungariket Belgiens sida bör det därför fastställas att det inte visats att kommissionen överskridit utrymmet för en skönsässig bedömning i denna fråga, när den bedömde att F-priset var nödvändigt för att konkurrera med import från tredje land på ammoniakmarknaden i syfte att få behålla en betydelsefull befintlig kundkrets.

40 Av vad som anförts ovan framgår att det saknas stöd för den första delen av denna grund.

Kommissionens slutsats att F-priset inte har gynnat nederländska ammoniakproducenter i förhållande till ammoniakproducenter i andra medlemsstater

41 Parterna är ense om att fastställandet av det gränspris som Gasunie och det belgiska distributionsbolaget Distrigaz kommit överens om grundades på vad som kallas "netback", det vill säga att inköpspriset bestämdes utifrån naturgasens marknadsvärde i förhållande till dess olika användningsområden i importlandet, med avdrag för fraktkostnader, kostnader för Distrigaz distribution och vinstmarginal. Gränspriset representerade ett medeltal av olika marknadsvärden på naturgas som viktats med hänsyn till de volymer som var avsedda för respektive sektor. Naturgasens marknadsvärde inom varje sektor styrdes till stor del av priset på konkurrerande oljeprodukter — dieselolja inom sektorn för hushåll och handel, och tung

eldningsolja inom industrisektorn — ökat med ett prispåslag för att beakta de större fördelarna med naturgas.

- 42 Det råder även enighet om att denna modell endast utgjorde grundvalen för parternas affärsförhandlingar under vilka envar försökt erhålla det förmånligaste priset av den andre. Förhandlingarna utmynnade i ett totalt pris som gällde alla Gasunies försäljningar av naturgas till Distrigaz. Detta gränpris omförhandlades vart tredje år.
- 43 Konungariket Belgien har ifrågasatt kommissionens påstående att Gasunie gentemot de franska, de belgiska och de tyska distributionsbolagen skulle ha tillämpat ett gränpris för kvantiteter avsedda för produktion av kvävehaltiga gödningsmedel som i stort sett motsvarade F-priset (se åttonde stycket fjärde strecksatsen i beslutet).
- 44 I detta hänseende har Konungariket Belgien för det första framhållit att gränspriset för export av nederländsk naturgas till Belgien under långa perioder var högre än F-priset.
- 45 Det argumentet kan inte vinna bifall. I enlighet med vad kommissionen och Konungariket Nederländerna har anmärkt finns det sektoriella marknader, såsom hushållsmarknaden, som gör det möjligt att erhålla ett högre försäljningspris än vad som gäller inom industrisektorerna, inklusive sektorn för producenter av kvävehaltiga gödningsmedel. Det är därför naturligt att gränspriset, som utgjorde ett totalt pris grundat på ett medeltal av olika priser på de olika sektoriella marknaderna, kunde vara högre än F-priset.

- 46 Konungariket Belgien har för det andra gjort gällande att gränspriset var ett enhetligt pris som framförhandlats för hela marknaden, utan att det var möjligt att objektivt urskilja vilka beståndsdelar som motsvarade olika sektoriella marknader. Till stöd för detta argument har Konungariket Belgien påstått att det prispåslag som betalades för naturgas i förhållande till alternativ energi var ett totalt prispåslag som överenskommit för hela marknaden. Vidare fakturerades ersättningen som skulle betalas då avtalad kvantitet inte tagits i anspråk (principen om "take or pay") eller försäljningspriset vid köp av kvantiteter utöver avtalad årlig kvantitet till det enhetliga gränspriset, oavsett inom vilket marknadssegment volymen minskade eller ökade.
- 47 Även detta argument måste ogillas. Även om det förutsattes att gränspriset var ett enhetligt pris av vilket det inte gick att utläsa de ursprungliga beståndsdelarna, skulle det inte vara avgörande, eftersom det råder enighet om att gränspriset delvis bestämdes på grundval av en prissättning vid vilken naturgasens marknadsvärde inom olika marknadsektorer beaktades.
- 48 Slutligen har Konungariket Belgien ifrågasatt att man vid förhandlingarna mellan Gasunie och Distrigaz om gränspriset särskilt beaktat marknaden för belgiska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel. Enligt Konungariket Belgien var det marknadsvärde som beaktades för kvantiteter som var avsedda för den marknaden inte annorlunda än det marknadsvärde som beaktades för andra industriella förbrukare och låg därför inte på en nivå som i stort sett motsvarade F-priset.
- 49 Det bör i detta hänseende erinras om att enligt kommissionen och Konungariket Nederländerna påverkas marknadsvärdet för den naturgas som inte används som bränsle utan som råvara inte bara av priset för konkurrerande oljeprodukter utan även av priset på andra råvaror, i detta fall importerad ammoniak.

- 50 Konungariket Belgien synes inte bestrida att marknadsvärdet på naturgas som är avsedd för producenter av kvävehaltiga gödningsmedel även påverkas av priset på importerad ammoniak. Konungariket Belgien har för övrigt självt anmärkt att Distrigaz erbjudit belgiska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel en rabatt som liknade F-priset under en stor del av den ifrågavarande perioden.
- 51 Vidare vinner den uppfattningen stöd av den sakkunnigrapport som utarbetades på domstolens begäran i det ovan nämnda målet CdF Chimie AZF mot kommissionen. Det relevanta stycket har citerats i punkt 18 i det omtvistade beslutet. De sakkunniga har således konstaterat att när naturgas används som råvara i en tillverkningsprocess och när priset på denna råvara spelar en väsentlig roll vid fastställandet av kostnaden för den färdiga produkten — såsom är fallet vid ammoniakproduktion — är det inte endast priset på alternativa råvaror som är avgörande för råvarans marknadspris, utan även marknadspriset på den färdiga produkten utgör en väsentlig faktor. De sakkunniga har tillagt att det är svårt att bedöma det högsta pris som ammoniakfabriken är beredd att betala för råvaran (till exempel naturgas), med bibehållen konkurrensmöjlighet på marknaden för den färdiga produkten (till exempel ammoniak).
- 52 Konungariket Belgien har däremot framhållit att det under förhandlingarna mellan Gasunie och Distrigaz inte ansågs att försäljningen av naturgas till belgiska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel utgjorde ett separat marknadssegment vid gränsprisets fastställande. Enligt Konungariket Belgien inkluderades denna försäljning helt enkelt i försäljningen av naturgas på den allmänna industrimarknaden, varför priset endast påverkades av priset på tung eldningsolja, och inte av ammoniakpriset. Gasunie hade nämligen alltid vägrat att beakta försäljningspriset på naturgas inom mindre lönsamma industrisektorer, som ammoniaksektorn, eftersom det ansågs att prisnedsättningar för de kvantiteter som såldes till dessa sektorer borde utkrävas från Distrigaz norska och algeriska leverantörer.
- 53 Vidare har den belgiska regeringen påstått att det avtalade gränspriset endast var indexerat i förhållande till prisutvecklingen på oljeprodukter. Ingen indexering skulle ske för prisutvecklingen på ammoniak.

- 54 Till stöd för detta argument har regeringen tillhandahållit en tabell kallad "Simplified Presentation of Netback Analysis", som endast avhandlar två sektorer: sektorn för hushåll och handel, där marknadsvärdet beräknas i förhållande till priset på dieselolja, och industrisektorn, där marknadsvärdet beräknas i förhållande till tung eldningsolja.
- 55 Konungariket Belgien har ifrågasatt att den av kommissionen tillhandahållna tabellen över prissättningen kan användas för att lösa den aktuella tvisten. Tabellen kan i vart fall inte anses utgöra ett stöd för kommissionens ståndpunkt. Konungariket Belgien anser nämligen att även om ett särskilt marknadsvärde för varje industriellt marknadssegment hade beaktats vid fastställandet av gränspriset, visar tabellen att även marknadsvärdet för det marknadssegment som avser kvävehaltiga gödningsmedel fastställts i förhållande till priset på tung eldningsolja, och inte i förhållande till ammoniakpriset.
- 56 Konungariket Belgien har slutligen påpekat att Distrigaz har åsamkats betydande förluster på den belgiska marknaden för producenter av kvävehaltiga gödningsmedel genom att anpassa försäljningspriset på naturgas som var avsedd för den marknaden till det nederländska riktpriiset. Det var endast under en period mellan oktober 1984 och oktober 1986, då Gasunie gav Distrigaz en rabatt för ett "defensivt" skikt motsvarande 20 procent av den totala mängden inköpt naturgas, som Distrigaz kunde tillhandahålla belgiska ammoniakproducenter ett pris på naturgas som motsvarade F-priset utan att lida förlust. Distrigaz totala vinst under den relevanta perioden var klart lägre än Gasunies totala vinst.
- 57 Kommissionen och Konungariket Nederländerna har framhållit att den del av gränspriset som återspeglade marknadssektorn för industriella kunder beaktade alla industriella marknadssegment, däribland producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel. På grund av detta var det gränspris som Distrigaz beviljades av sådant slag att det gjorde det möjligt för bolaget att erbjuda de belgiska producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel ett pris som var jämförbart med F-priset. Det kan

därför med fog hävdas att Gasunie tillämpade ett gränspris för de kvantiteter som var avsedda för tillverkning av kvävehaltiga gödningsmedel som i stort sett motsvarade F-priset. Kommissionen har i detta hänseende grundat sig på en tabell som utarbetats av det nederländska ekonomiministeriet och i enlighet med vilken industrisektorn delas upp i olika separata marknadssegment för gödningsmedel, papper, byggnadsmekanik, kemi etc.

- 58 Kommissionen har påpekat att det defensiva skikt som Distrigaz beviljades utgjorde ungefär 7,5 procent av den belgiska konsumtionen av naturgas, vilket motsvarade de kvantiteter naturgas som de belgiska producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel förbrukade under referensperioden. Kommissionen har framhållit det samband som förelåg mellan tillämpningen av det defensiva skiktet för försäljning till Distrigaz och den rabatt som de nederländska producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel beviljades. Det var nämligen endast vid tillämpning av det defensiva skiktet som rabatten på F-priset, vilket med jämna mellanrum omprövades och räknades om i förhållande till ammoniakpriset, låg på den högsta nivån om 5 cts/m³. I övriga fall låg det på en lägre nivå.
- 59 Vad slutligen gäller de förluster som Distrigaz bokfört avseende försäljning till producenter av kvävehaltiga gödningsmedel anser kommissionen att dessa är fiktiva och beror på den redovisningsmetod som Distrigaz tillämpade. I bokföringen beräknades vinsten i samtliga fall i förhållande till det totala gränspriset. I själva verket uppvägdes dessa förluster av försäljning till andra kunder till ett högre pris än det totala gränspriset. Distrigaz har nämligen under den relevanta perioden redovisat totala vinster som varit väsentliga och stigande.
- 60 Det bör först noteras, som generaladvokaten gjort i punkt 46 i förslaget till avgörande, att den tabell som Konungariket Belgien har tillhandahållit och förklarat vara i förenklad form inte direkt motsäger den som kommissionen har tillhandahållit, som avser att på ett mer detaljerat sätt återge den sektoriella prissättningen.

Konungariket Belgien har för övrigt inte framfört argument som kunnat visa att kommissionens tabell inte exakt återger den formella grundvalen för förhandlingarna mellan Gasunie och Distrigaz.

- 61 Det är däremot riktigt, som Konungariket Belgien har noterat, att i den andra kolumnen i kommissionens tabell, som avser "bestämmande av alternativt bränsle", har alla industriella marknadssegment, inbegripet produktionen av gödningsmedel, försetts med uppgiften: "till största delen brännolja".
- 62 Det bör först noteras att tabellen dessutom har en tredje kolumn som avser "marknadsvärdet per segment", och av vilken det framgår att marknadsvärdet på naturgas beräknas separat för gödningsmedelssegmentet. I enlighet med vad som redan har visats i punkt 49—51 påverkas marknadsvärdet på naturgas som är avsedd för marknadssegmentet kvävehaltiga gödningsmedel inte bara av priset på konkurrerande oljeprodukter, utan även av ammoniakpriset. Under dessa omständigheter räcker det inte, som generaladvokaten har noterat i punkt 47 i förslaget till avgörande, att det saknas en uttrycklig uppgift i tabellen om ammoniakprisets inverkan på priset på naturgas som är avsedd för sektorn för kvävehaltiga gödningsmedel för att visa att detta inte har beaktats vid utarbetandet av gränspriset.
- 63 Som kommissionen har gjort gällande visar inte heller den omständigheten att Distrigaz bokfört förluster på försäljning inom sektorn för kvävehaltiga gödningsmedel att gränspriset innebar att denna marknad inte beaktades, eftersom dessa förluster beräknats i förhållande till det totala gränspriset och därför kompenseras genom vinster som realiserats på andra sektoriella marknader, där det varit möjligt att erhålla ett högre försäljningspris än gränspriset. Vad gäller den omständigheten att Distrigaz totala vinstmarginal var lägre än den totala vinstmarginalen för Gasunie kan det förklaras av andra faktorer, i enlighet med vad generaladvokaten har noterat i punkt 37 i förslaget till avgörande, och räcker därför inte heller för att styrka Konungariket Belgiens uppfattning.

- 64 Även om Konungariket Belgien synes ha rätt i sitt antagande att den del av gränspriset som återspeglade segmentet kvävehaltiga gödningsmedel var indexerat till prisutvecklingen på oljeprodukter och inte till ammoniakprisets utveckling, är detta inte av avgörande betydelse.
- 65 I enlighet med vad generaladvokaten har noterat i punkterna 41, 42, 48 och 49 i förslaget till avgörande bör det på grundval av de uppgifter som domstolen förfogar över i detta fall beaktas att det defensiva skiktet var en extraordinär åtgärd som syftade till att komplettera den rabatt som Distrigaz genom gränspriset erbjöds för naturgas som var avsedd för producenter av kvävehaltiga gödningsmedel, i samband med att den rabatt som Nederländerna erbjöds enligt F-priset nådde sin högsta nivå på 5 cts/m³. Den extraordinära åtgärden ersatte således ett formellt index.
- 66 Det framgår av dessa överväganden att Konungariket Belgien inte visat att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning av det ekonomiska underlaget, när den bedömt att det gränspris som Distrigaz beviljades var av sådant slag att det gjorde det möjligt för bolaget att erbjuda belgiska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel ett pris som var jämförbart med F-priset.
- 67 I sin replik har Konungariket Belgien gjort gällande att det på grund av att gränspriset inkluderade den nederländska miljöskatten "Milieuheffing", som återbetalades till nederländska ammoniakproducenter, förelåg en snedvridning till skada för den belgiska ammoniaksektorn. Konungariket Belgien har dessutom åberopat att belgiska ammoniakproducenter var skyldiga att betala ett tillägg på 5 BFR per gigajoule.
- 68 Det bör i detta hänseende erinras om att i enlighet med artikel 42.2 i domstolens rättegångsregler får inte några nya grunder åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först sedan förfarandet inletts. Då sådana förutsättningar inte föreligger i detta fall, kan den grunden inte prövas.

- 69 Under dessa omständigheter föreligger det inte heller något stöd för den andra delen av den första grunden och grunden skall därför ogillas i sin helhet.

Felaktig tolkning av artikel 92 i fördraget

- 70 Konungariket Belgien har för det första gjort gällande att det strider mot den rättspraxis som domstolen utvecklat i dom av den 22 mars 1977, Steinike & Weinlig (78/76, Rec. s. 595, punkt 24) att rättfärdiga F-priset med hänvisning till det lägre priset på naturgas i andra länder. Enligt den domen kan en medlemsstat inte med fog hävda att en överträdelse av artikel 92 i fördraget är befogad med hänsyn till att andra medlemsstater inte heller respekterar bestämmelsen. Vidare skulle kommissionen inte ha gjort någon undersökning av de särskilda förhållanden som rådde på de marknader för naturgas eller ammoniak i medlemsstaterna där priserna var lägre än i Nederländerna.

- 71 Konungariket Belgien har i detta hänseende anspelat på kommissionens påstående att ammoniakproducenter i Italien, Förenade kungariket och på Irland för sina behov av naturgas erhöll väsentligt lägre leveranspriser än vad som gällde i Nederländerna, Belgien och Frankrike (se åttonde stycket tredje strecksatsen i beslutet).

- 72 Det bör dock fastställas att kommissionen i det stycket inte har påstått att priserna som gällde i de nämnda medlemsstaterna utgjorde statligt stöd. Tvärtom har kommissionen där uttryckligen angett att de ifrågakvarande priserna var affärsmässigt motiverade. Följaktligen skall den första delen av den andra grunden ogillas.

- 73 Konungariket Belgien har vidare hänvisat till den uppfattning som kommissionen hämtat ur sakkunnigrapporten som nämnts i punkt 51. I enlighet med denna uppfattning gäller att om naturgas används som råvara och om råvarupriset är av väsentlig betydelse för priset på den färdiga produkten, är priset inte endast

beroende av ersättningsvaran utan även av priset på själva slutprodukten (se artonde stycket i beslutet). Enligt Konungariket Belgien strider denna uppfattning mot domstolens inställning i dom av den 14 februari 1978, *United Brands mot kommissionen* (27/76, Rec. s. 207, punkt 229), i vilken domstolen har uttalat att lagen om tillgång och efterfrågan huvudsakligen endast skall äga tillämpning i det led där den verkliga har verkan.

74 Även denna andra del av grunden skall ogillas. Domstolen har med domskälen i den ovan nämnda domen i målet *United Brands* sökt slå fast att marknadsmekanismerna ändras om priset inte beräknas med beaktande av lagen om tillgång och efterfrågan mellan säljare och köpare, i detta fall distributörer, utan — genom att hoppa över ett led i distributionskedjan — beräknas med beaktande av förhållandet mellan säljare och slutlig konsument (se punkt 230 i domen). Domskälen motsäger därför inte på något sätt kommissionens resonemang att efterfrågan på naturgas av producenter av kvävehaltiga gödningsmedel verkligen påverkas av konkurrensen med importerad ammoniak.

75 Konungariket Belgien har vidare åberopat att kommissionen i strid med punkt 30 i den ovan nämnda domen i målet *Van der Kooy m. fl. mot kommissionen* i sitt beslut inte beaktat kostnaderna för producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel för att ställa om den naturgasbaserade produktionen av ammoniak till direkt inköp av ammoniak.

76 I enlighet med vad kommissionen har anmärkt handlar det i detta fall inte om att producenterna av kvävehaltiga gödningsmedel skulle ändra anläggningarna, utan endast om att hoppa över ett led i produktionskedjan, nämligen ammoniakproduktionen. Enligt kommissionen kan kostnaderna för detta endast vara marginella. Då

Konungariket Belgien inte sökt visa att kommissionens påstående är oriktigt, skall den tredje delen av grunden ogillas.

- 77 Vidare har Konungariket Belgien genom att grunda sig på den ovan nämnda domen i målet Van der Kooy m. fl. mot kommissionen, punkt 28, åberopat att kommissionen borde ha prövat om Gasunie avstått från en potentiell vinst. Dessutom har Belgien uppgett att F-priset behåller sin karaktär av en statlig åtgärd som syftar till att ge vissa företag ekonomiska fördelar, även om ett politiskt beslut avsett att säkerställa en fortsatt produktion av kvävehaltiga gödningsmedel i Nederländerna kanske även låg i Gasunies ekonomiska intresse, vilket har konstaterats i den sakkunnigrapport som utarbetats i det ovan nämnda målet CdF Chimie AZF mot kommissionen.
- 78 Även denna del av grunden måste ogillas. Kommissionen kan inte klandras för att i sitt beslut inte uttryckligen ha konstaterat att Gasunie inte avstått från en vinst som normalt hade kunnat realiseras. I beslutet har just skälen räknats upp för att det saknades anledning att anta att Gasunie vid leverans av gas till F-priset till nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel betett sig annorlunda än ett privat företag under motsvarande marknadsförhållanden.
- 79 Vidare bör det erinras om att enligt en fast rättspraxis det i artikel 92 inte sker någon uppdelning efter skälen för eller målen med de åsyftade ingripandena, utan de definieras i förhållande till verkningarna (dom av den 2 juli 1974, Italien mot kommissionen, 173/73, Rec. s. 709, och av den 24 februari 1987, Deufil mot kommissionen, 310/85, Rec. s. 901, punkt 8). Då en praxis objektivt sett är affärsmässigt motiverad innebär inte den omständigheten att den även svarar mot ett politiskt mål att den utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92 i fördraget.

- 80 Vidare har Konungariket Belgien klandrat kommissionen för att inte ha förklarat den motsättning som förelåg mellan de offentliga tillämpningsvillkoren för F-priset och Gasunies praxis att å ena sidan inte tillämpa priset på större konsumenter som uppfyllde de föreskrivna villkoren men inte ingick i sektorn för kvävehaltiga gödningsmedel, och att å andra sidan tillämpa priset på producenter av kvävehaltiga gödningsmedel som inte uppfyllde villkoren i fråga om erforderliga volymer.
- 81 Det bör härvid erinras om att artikel 92 i fördraget endast gäller stöd som beviljats av stater eller med statliga medel och som gynnar vissa företag eller viss produktion. I den ovan nämnda domen i målet CdF Chimie AZF mot kommissionen, punkt 23, har domstolen fastställt att F-priset var av sektoriell karaktär, eftersom det ägde tillämpning på vissa företag, nämligen nederländska ammoniakproducenter.
- 82 Kommissionen har i sitt beslut bekräftat den sektoriella karaktären av F-priset. Således har det uppgetts att Gasunie även hade andra kunder, vilkas gaskonsumtion, kvantitetsmässigt sett, var jämförbar med vissa gödningsmedelsproducenter, dock utan att deras existens var hotad. Kommissionen har förklarat att det tillhör normalt handelsbruk att ett företag lämnar rabatt, när det är nödvändigt ur affärs- mässig synvinkel, om det finns ett ekonomiskt utrymme för detta. Någon sådan nödvändighet förelåg inte för huvuddelen av kunderna, vilka inte berördes av hotet om att ersättas (se femtonde stycket i beslutet).
- 83 Under dessa omständigheter kan kommissionen inte klandras för att inte ha sökt förklara varför Gasunie kan ha haft intresse av att fastställa de formella och till synes opartiska villkoren, i stället för att uttryckligen konstatera att det rörde sig om ett sektoriellt pris.
- 84 Då även denna sista del av grunden skall ogillas, skall grunden ogillas i sin helhet.

Bristfällig motivering

- 85 Konungariket Belgien har gjort gällande att beslutets motivering inte uppfyller kraven i artikel 190 i EEG-fördraget, eftersom den är obegriplig och otillräcklig. Dessutom grundar sig inte kommissionens slutsats på motiveringen.
- 86 Det bör erinras om att enligt en fast rättspraxis skall den motivering som erfordras enligt artikel 190 i fördraget anpassas efter vilket slags rättsakt det är fråga om. Motiveringen skall på ett klart och otvetydigt sätt återge det resonemang som förts av den institution som är upphovsman till rättsakten, så att berörda parter kan få reda på skälen för den vidtagna åtgärden och domstolen ges möjlighet att utöva kontroll. Vidare framgår det av denna rättspraxis att det inte kan krävas att motiveringen av en rättsakt anger samtliga relevanta sakförhållanden och rättsliga överväganden, eftersom frågan huruvida motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 190 i fördraget inte enbart skall bedömas mot bakgrund av motiveringens lydelse, utan även mot bakgrund av det sammanhang i vilket motiveringen ingår samt alla rättsregler som reglerar den berörda frågan (se särskilt dom av den 14 februari 1990, *Delacre m. fl. mot kommissionen*, C-350/88, Rec. s. I-395, punkterna 15 och 16, och av den 9 november 1995, *Atlanta Fruchthandelsgesellschaft*, C-466/93, REG s. I-3799, punkt 16).
- 87 Det bör i detta fall beaktas att kommissionens beslut följer på ett beslut av kommissionen, en dom av domstolen som innebar att beslutet ogiltigförklarades och ett meddelande från kommissionen om återupptagande av förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget och beredande av tillfälle för berörda parter att inkomma med yttranden (EGT nr C 10, 1992, s. 3), till vilka det för övrigt har hänvisats i beslutet.
- 88 Konungariket Belgien har hävdats att F-priset samt villkoren för dess tillämpning inte beskrivs i beslutet och att det inte heller har preciserats att rabatten på F-priset varierade.

- 89 Det kan noteras att dessa uppgifter har återgetts i såväl domstolens dom om ogiltigförklaring av det föregående beslutet eller generaladvokat Mischos förslag till avgörande i målet som kommissionens meddelande om återupptagande av förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget. Det finns därmed anledning att anse att berörda parter har beretts tillfälle att ta del av uppgifterna och att vid domstolen göra gällande sin inställning.
- 90 För övrigt utgör de omständigheter som den belgiska regeringen har åberopat under denna grund, i enlighet med vad generaladvokaten har konstaterat i punkterna 110 och 111 i förslaget till avgörande, en upprepning av argument som tidigare anförts till stöd för grunden om en felaktig tolkning av artikel 92 i fördraget. De skall därför även ogillas i detta sammanhang.
- 91 Av vad som anförts ovan följer att den tredje grunden skall ogillas.
- 92 Eftersom inte någon av de grunder som Konungariket Belgien anført har bifallits, skall talan ogillas såsom ogrundad.

Rättegångskostnader

- 93 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om så har yrkats. Eftersom kommissionen har yrkat ersättning och Konungariket Belgien har tappat målet, skall Konungariket Belgien förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Med tillämpning av artikel 69.4 första stycket i rättegångsreglerna skall Konungariket Nederländerna, som intervenerat i målet, bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.**
- 3) **Intervenienten skall bära sina rättegångskostnader.**

Edward

Moitinho de Almeida

Gulmann

Jann

Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 februari 1996.

R. Grass

D.A.O. Edward

Justitiesekreterare

Ordförande på femte avdelningen